

Преюдициално запитване от **Općinski sud u Novom Zagrebu (Хърватия)**, постъпило на
11 септември 2015 г. — **Ibrica Zulfikarpašić/Slaven Gajer**

(Дело C-484/15)

(2015/C 389/21)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Općinski sud u Novom Zagrebu, stalna služba u Samoboru

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ibrica Zulfikarpašić

Ответник: Slaven Gajer

Преюдициален въпрос

Дали разпоредбите на Закона за принудителното изпълнение във връзка с европейското изпълнително основание са в съответствие с Регламент (ЕО) № 805/2004⁽¹⁾, и по-специално дали в Република Хърватия при издаването на заповед за изпълнение въз основа на автентичен документ в изпълнително производство терминът „съд“ обхваща и нотариусите, дали нотариусите могат да издават удостоверения за европейско изпълнително основание по влезли в сила и подлежащи на изпълнение заповеди за изпълнение, издадени от тях въз основа на автентични документи, след като срещу съответната заповед не е направено възражение, а в случай че не могат да издават такива удостоверения, дали съдилищата могат да издават удостоверения за европейско изпълнително основание по заповеди за изпълнение, издадени от нотариус въз основа на автентичен документ, ако според съдържанието си съответната заповед се отнася за безспорно вземане и кой формуляр трябва да се използва в този случай.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания (ОВ L 143, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 3)

Иск, предявен на 14 септември 2015 година — Европейска комисия/Република България

(Дело C-488/15)

(2015/C 389/22)

Език на производството: български

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Kružíková, E. Manhaeve, С. Петрова)

Ответник: Република България

Искания

Европейската комисия счита, че Съдът следва да установи:

- във връзка със систематично и постоянно неспазване от 2007 г. поне до 2013г. включително, както на годишните, така и на дневните пределно допустими стойности за ПЧ10 в следните зони и агломерации: BG0001 агломерация София; BG0002 агломерация Пловдив; BG0004 Северна; BG0005 Югозападна и BG0006 Югоизточна,
- както и във връзка със систематично и постоянно неспазване от 2007 г. поне до 2013г. включително на дневната пределно допустима стойност за ПЧ10, както и на годишната пределно допустима стойност за ПЧ10 през 2007 г., 2008 г., и от 2010 г. поне до 2013г. включително в зона BG0003 Варна,

- и при липсата на допълнителна информация, показваща че тази ситуация на неспазване на дневните и годишните пределно допустими стойности за ПЧ10 в гореспоменатите зони и агломерации се е променила, България продължава да не изпълнява задълженията си съгласно член 13, параграф 1, във връзка с приложение XI към Директивата ⁽¹⁾.
- като се има предвид, че последният годишен доклад за качеството на въздуха за 2013 г. показва, че превишенията както на годишните, така и на дневните пределно допустими стойности за ПЧ10 във всички горепосочени зони и агломерации продължава, да постанови, също така, че Република България не е изпълнила задълженията си по член 23, параграф 1, алинея втора от Директивата и по-специално задължението периодът на тези превишавания да бъде възможно най-кратък, както и че това нарушение е все още в ход.
- Да осъди Република България да заплати разходите по производството.

Правни основания и главни доводи

На основание последните представени годишни доклади за качеството на въздуха, както и въз основа на отговорите на мотивираното становище на българските държавни органи, Комисията счита, че Република България към тази дата не е изпълнила своите задължения предвидени по член 13 параграф 1 (относно спазване на годишните и дневните пределно допустими стойности за наличие на малки прахови частици във въздуха (МПЧ10), както и член 23, параграф 1, алинея втора от Директивата във връзка със задължението за изготвяне на планове за качеството на въздуха, така че периодът на тези превишения да е възможно най-кратък.

Комисията счита за необходимо да сезира Съдът на ЕС, за да се констатира нарушение от страна на Р България на тези разпоредби на Директивата.

⁽¹⁾ Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ L 152, стр. 1)

**Жалба, подадена на 30 септември 2015 г. от Westfälische Drahtindustrie GmbH и др. срещу
решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 15 юли 2015 г. по дело T-393/10,
Westfälische Drahtindustrie GmbH и др./Европейска комисия**

(Дело C-523/15 P)

(2015/C 389/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (представител: C. Stadler, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

1. да отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която е неблагоприятно за жалбоподателите;